

[Undervisningsministeren]

Stopprøver:

Jeg har ikke givet noget løfte om at indføre stopprøver. Hvad jeg – og min forgænger, Ritt Bjerregaard – har lovet, er i samråd med folketingets uddannelsesudvalg at gå videre med spørgsmålet om et forsøg, hvis det kan gennemføres uden de væsentligste af de ulemper, som er nævnt i redegørelsen til folketingets uddannelsesudvalg om adgangsbe- grænsningsmetoder af 1. marts 1977, bl. a. ved, at de studerende i givet fald kan bruge det lærte i den anden – måske kortere – ud- dannelselse.

I mit svar til folketingets uddannelsesud- valg i april 1979 (spørgsmål H 10, Alm. del/ H-bilag 18) oplyste jeg status for arbejdet i det faglige landsudvalg for de samfundsvi- denskabelige og sociale uddannelser. Senest har det faglige landsudvalg for de naturvi- denskabelige uddannelser meddelt (i juli 1979), at det ikke i den aktuelle situation – adgangsbe- grænsning er hidtil ikke blevet ak- tuel for de naturvidenskabelige universitets- uddannelser – vil afgive indstilling om forsøg med stopprøver. Landsudvalget anser det i øvrigt ikke for muligt med det nuværende spektrum af uddannelser at lave et stopprø- vesystem, der tilfredsstiller kravene.

Uddannelser med flere trin:

Jeg er enig i, at der er behov herfor. Det indgik også i de reformpunkter, som folke- tingets uddannelsesudvalg i sin tid tilsluttede sig som led i helhedsplanlægningen, og som de faglige landsudvalg har skullet arbejde med. Indtil nu er spørgsmålet især behandlet af det faglige landsudvalg for de samfundsvi- denskabelige og sociale uddannelser – der ikke bedømmer mulighederne som særlig positive – og det faglige landsudvalg for de naturvidenskabelige uddannelser, der har lavet et debatoplæg om naturvidenskabelige grunduddannelser som indledende studietrin. Der vil blive arbejdet videre i undervisnings- ministeriet og i de rådgivende organer med dette spørgsmål.

3. Til det andet problem i spørgsmålet, de studerendes *alder ved studiestart* (nyimmatri- kulation), bemærkes, at vi endnu ikke har oplysningerne fra 1979, men at dem, vi har om immatrikulationen ved Københavns uni- versitet i 1978, ligger langt fra, hvad der er refereret i artiklerne i Berlingske Tidende.

Også her får man et urealistisk billede ved at bygge på en gennemsnitsberegning, idet nogle ret få, men meget gamle studerende træk- ker gennemsnitsalderen højt op. Til illustrati- on kan jeg oplyse følgende om de nyoptagne ved Københavns universitet i 1978: den yng- ste fjerdedel var 20 år eller derunder, den yngste halvdel var 21 år eller derunder, og ca. 13 pct. var over 30 (heri indgår særlig høj alder ved enkelte bestemte studier). Ca. 75 pct. af de nyoptagne var studenter/HFere fra samme år eller de to foregående år, men også dette tal dækker over store variationer mellem de forskellige studier.

Også jeg mener, det er et problem, at man- ge studerende og kandidater – specielt i nog- le uddannelser – er forholdsvis gamle. Der har imidlertid udviklet sig nogle søgnings- mønstre, som tyder på, dels at uddannelserne efter deres indhold og tradition tiltrækker folk med forskellig alder og erfaringsbag- grund, dels at ændringer i samfundsforhold har indflydelse på søgningen. Sådanne søg- ningsmønstre kan vi ikke kontrollere eller påvirke umiddelbart.

I begrundelsen anbefales det at lede de voksne over i »det egentlige voksenuddan- nelsesområde«. Jeg ved ikke, hvad der menes med dette udtryk. De højere og andre videre- gående uddannelser er beregnet på og står i princippet åbne (i det omfang, der er plads under adgangsreguleringen) for unge og ældre voksne mennesker, uanset hvornår de har fået deres adgangsgivende eksamen – en del kommer også ind uden en sådan, fordi de har kvalificeret sig ad anden vej – og uan- set om de først søger ind flere år efter denne. Dette princip må fortsat gælde. Det kan jeg på ingen måde være med til at antaste.

Men ansøgere, som blot ønsker at følge kurser for at øge deres almene muligheder i erhvervslivet eller af rent personlig interesse, bør så vidt muligt rådes til at søge undervis- ning efter enkeltkursussystemet uden at fylde en optagelsesplads. Jeg mener, at der bør lægges stor vægt på at oplyse om mulighe- derne efter enkeltkursussystemet, som nu bli- ver udbygget forsøgsvis.

Til sidst om erhvervsferfæringskriteriet:

Jeg har ingen planer om at afskaffe krite- riet, som er nævnt i bemærkningerne til lov- forslaget om adgangsregulering, og som et flertal af folketinget har tilsluttet sig.